

Οι γενοκτονίες των Τούρκων σε αριθμούς

Κάθε χρόνο στις 19 Μαΐου ο απανταχού γης ποντιακός Ελληνισμός τιμά την ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου από τους Τούρκους.

Επειδή οι αριθμοί δείχνουν πιο καθαρά το μέγεθος κάθε συμβάντος ή γεγονότος, κατόπιν ευρείας μελέτης θα αναφερθώ αριθμητικά στα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας που διέπραξαν οι Τούρκοι τον περασμένο αιώνα.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι ο διεθνής όρος Genocide (Γενοκτονία) θεσπίστηκε το 1948 από τον ΟΗΕ, ο οποίος ουσιαστικά έλαβε υπόψη τις Γενοκτονίες των Τούρκων εναντίον των Χριστιανικών πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και έχει ως εξής: «Γενοκτονία είναι η μεθοδική εξολόθρευση, ολική ή μερική, μιας εθνικής, φυλετικής ή θρησκευτικής ομάδας, σκοτώνοντας ή προκαλώντας σοβαρή φυσική ή πνευματική βλάβη ή προκαλώντας συνθήκες για την φυσική εξόντωση μελών της ομάδας αυτής». Πρόκειται για ένα πρωτογενές έγκλημα, το οποίο δεν έχει συνάρτηση με πολεμικές συγκρούσεις.

Οι Γενοκτονίες των Τούρκων

Οι Τούρκοι διέπραξαν τρεις γενοκτονίες, εναντίον των Αρμενίων, των Ελλήνων και των Ασσυρίων, χριστιανικών πληθυσμών, που διαβιούσαν στην πρώην Οθωμανική αυτοκρατορία. Οι Έλληνες, οι Αρμένιοι και οι Ασσύριοι που γενοκτονήθηκαν υπολογίζονται από 3 έως 3,5 εκατομμύρια.

Ο μέγιστος εκτιμώμενος αριθμός είναι 1.500.000 Αρμένιοι, 1.250.000 Έλληνες και 750.000 Ασσύριοι.

Ελληνικοί πληθυσμοί στην Μ. Ασία-Πόντο-Ανατ. Θράκη

Κατά τα τέλη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (1918), στην σημερινή Τουρκία υπήρχαν περίπου 2.900.000 Έλληνες, ήτοι στην Μ. Ασία και Καππαδοκία 1.700.000, στην Ανατ. Θράκη και Κωνσταντινούπολη 730.000, στον Πόντο 400.000 και στη Ν. Τουρκία-Αδανα 70.000.

Κατά την Ανταλλαγή, μετά τη Συνθήκη της Λωζάνης, από την Τουρκία έφυγαν 1.650.000 Έλληνες χριστιανοί, ενώ από την Ελλάδα αντηλλάγησαν 570.000 (Τούρκοι) μουσουλμάνοι.

Από τους αριθμούς αυτούς διαφαίνεται ότι εξοντώθηκαν/γενοκτονήθηκαν περί το 1.250.000 Έλληνες.

Η Γενοκτονία του Ελληνισμού της Ανατολής

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου δεν είναι μεμονωμένο γεγονός. Αποτελεί τμήμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής, που έλαβε χώρα σε τρεις περιοχές, στην Μ. Ασία, στον Πόντο και στην Ανατολική Θράκη.

Σύμφωνα με στατιστική του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ο συνολικός αριθμός των εκτοπισμένων από τη δυτική Μικρά Ασία, πριν εισέλθει η Οθωμανική Αυτοκρατορία στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο τον Οκτώβριο του 1914, ήταν 153.890 Έλληνες, σε αυτή τη φάση των διωγμών.

Σύμφωνα με έκθεση των Ελλήνων βουλευτών της τουρκικής βουλής, που υποβλήθηκε το 1918, τα θύματα των διωγμών μέχρι τότε συνολικά, νεκροί και εκτοπισμένοι, υπολογίζονται σε 750.000.

Στην Ανατολική Θράκη είχαμε διωγμούς από το 1906 έως το 1922. Δεν ξεχνάμε το Μαύρο Πάσχα των Θρακών (6/4/1914), όταν άρχισαν οι ανηλεείς διωγμοί, κατά τους οποίους, μέχρι το 1917, 232.000 Έλληνες εκδιώχθηκαν από τα σπίτια τους και άλλοι 96.000 οδηγήθηκαν σε καταναγκαστικά έργα στην Μ. Ασία, από τους οποίους πάνω από 50.000 δεν επέζησαν.

Στον Πόντο από το 1914 μέχρι το 1923 είχαμε τους γνωστούς διωγμούς, που κατέληξαν σε Γενοκτονία με 353.000 θύματα. Ο διωγμός όμως των Χριστιανών της περιοχής του Πόντου άρχισε από το 1911, με απόφαση που πήραν οι Νεότουρκοι σε συνέδριό τους στη Θεσσαλονίκη. «Τα άγρια χόρτα, δηλ. οι Χριστιανοί, πρέπει να ξεριζωθούν», ήταν το σύνθημα που προέκυψε από το συνέδριο αυτό!

Οι Γενοκτονίες των Αρμενίων και των Ασσυρίων

Η Γενοκτονία των Αρμενίων αναφέρεται στην μαζική εξόντωση των Αρμενίων πολιτών της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, που άρχισε το 1894-96 και εντάθηκε από το 1908 μέχρι το 1918, με αποκορύφωμα τις μαζικές σφαγές του 1915. Σύνολο γενοκτονηθέντων Αρμενίων 1.500.000.

Η Γενοκτονία των Ασσυρίων αναφέρεται στην μαζική σφαγή του ασσυριακού/χαλδαϊκού/αραμαϊκού/συριακού χριστιανικού πληθυσμού της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1890, τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, και κατά την περίοδο του 1922-1925. Υπολογίζεται περίπου στα 750.000 θύματα.

Ο Ρόλος της Γερμανίας

Δεν πρέπει να ξεχνάμε και τον ρόλο της Γερμανίας, της εποχής εκείνης, στην όλη υπόθεση των Γενοκτονιών που διέπραξε η Τουρκία. Το μαχαίρι το κρατούσε τουρκικό χέρι, αλλά η έμπνευση ήταν γερμανική!

Η Γερμανία, διαχρονική σύμμαχος της Τουρκίας, ήθελε μια οθωμανική αυτοκρατορία και ένα τουρκικό κράτος δυνατό, για την ενίσχυση των συμφερόντων της στη Μ. Ανατολή και την Ασία.

Εμπνευστής ήταν ο Λίμαν φον Σάντερς, Γερμανός Στρατηγός, στρατιωτικός σύμβουλος και ανώτατος στρατιωτικός διοικητής του οθωμανικού στρατού κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αυτός πρότεινε στους Τούρκους τον λεγόμενο «λευκό θάνατο», δηλαδή τους εκτοπισμούς στα «τάγματα εργασίας», όπου ελάχιστοι επιζούσαν. Είχε πει χαρακτηριστικά: «Ουδεμία ασφάλεια μπορεί να έχει η Τουρκία στο μέλλον ούτε μπορεί να οργανωθεί σωστά, με την παρουσία των Ελλήνων και των Αρμενίων. Με το σύστημα της εξορίας, ο θάνατός τους είναι βέβαιος, οι γυναίκες τους πλέον δεν θα γεννούν και έτσι θα αποκτήσετε συμπαγή τουρκική ομοιογένεια».

Επίλογος

Τα εγκλήματα, και ιδιαίτερα αυτά κατά της ανθρωπότητας, πρέπει να τιμωρούνται σκληρά! Τα εγκλήματα των Γενοκτονιών που διέπραξαν οι Τούρκοι έπρεπε να είχαν τιμωρηθεί από την διεθνή κοινότητα. Χωρίς τιμωρία, κατά κανόνα, τα εγκλήματα επαναλαμβάνονται.

Η πολιτεία, το ελληνικό κράτος οφείλει να αναλάβει την ευθύνη προβολής διεθνώς της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής. Να ενημερώσει όλους τους Έλληνες, να οργανώσει, να χρηματοδοτήσει και να διεθνοποιήσει κατάλληλα το θέμα, για να αναγκαστεί η Τουρκία να αναγνωρίσει τα εγκλήματά της και να ζητήσει συγγνώμη!

Εμείς, οι απόγονοι των γενοκτονηθέντων στον Ελληνικό Πόντο, σαν ελάχιστο φόρο τιμής, υποσχόμαστε να μην ξεχάσουμε ποτέ την Γενοκτονία και να αγωνιζόμαστε για την διεθνή αναγνώρισή της!

«Ποντίαν μνήμην πανδαμάτωρ ουκ αμαυρώσει χρόνος»!

Νικόλαος Ταμουρίδης

Αντγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ